

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/66/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124200154
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3124200154.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Zuzany Slušnej v spore žalobcu: Slovenská Kancelária poisťovateľov, so sídlom Bajkalská 19B, Bratislava, IČO 36 062 235, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO 53 255 739 proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX/XX, D., E. F. G. F. H., o zaplatenie 8.509,01 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 3. apríla 2025, č.k. 18C/1/2024-142, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 8.509,01 eur spolu s úkorom z omeškania špecifikovaným vo výroku s tým, že uloženú povinnosť je žalovaný povinný splniť spoločne a nerozdielne s I. J., ktorému bola táto povinnosť uložená špecifikovaným platobným rozkazom v predchádzajúcom priebehu konania. Výrokom II. žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, kde opätovne zohľadnil skoršie rozhodnutie platobným rozkazom.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal priznaného nároku ako právnická osoba zriadená zákonom č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla proti žalovanému ako prevádzkovateľovi motorového vozidla Audi, EČ: D. XXXXX (predmetné vozidlo) (a pôvodne aj proti žalovanému 2) ako vodičovi uvedeného motorového vozidla), ktorého prevádzkou bola dňa 08.12.2021 spôsobená škoda. Spornú otázku, kto bol v čase nehody prevádzkovateľom vozidla, resp. zodpovednou osobou za škodu spôsobenú jeho prevádzkou, posúdil súd prvej inštancie na základe ust. § 427 ods. 1 OZ a § 430 OZ. Súd prvej inštancie považoval za podstatné, či sa nejednalo o situáciu, že žalovaný svojou nedbanlivosťou umožnil použitie vozidla, kedy by za škodu zodpovedal, aj keď by s použitím vozidla nesúhlasil. Súd prvej inštancie konštatoval, že sám žalovaný uviedol, že kľúče od predmetného vozidla zveril K. L., pričom tejto nedal súhlas na používanie motorového vozidla. Napriek tomu podľa súdu prvej inštancie vedel, že vozidlo používajú iné osoby, čo vyplynulo z odôvodnenia uznesenia ORPZ Galanta ČVS: ORP-322/1-VYS-GA-2023 zo dňa 23.08.2023, v ktorom sa uvádza, že žalovaný na otázky vyšetrovateľa uviedol, že s L. bol v intímnom vzťahu, preto jej po zadržaní ponechal predmetné auto, no nedal súhlas na to, aby auto požičala inému. Napriek tomu vedel, že auto požičiavala iným osobám. Súd prvej inštancie tak neuveril žalovanému, ktorý tvrdil, že o používaní vozidla inými osobami nemal žiadnu vedomosť, nakoľko tieto jeho tvrdenia sú v priamom rozpore s tvrdeniami, ktoré produkoval v konaní vedenom ORPZ Galanta ČVS: ORP-322/1-VYS-GA-2023, pričom tento rozpor ani na priamu otázku

súdu prvej inštancie vysvetliť nevedel. Žalovaný tak podľa súdu prvej inštancie neprijal žiadne opatrenia na to, aby zabránil používaniu jeho motorového vozidla inými osobami, hoci vedel, že sa tak deje.

3. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP a v konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na ich náhradu proti žalovanému v plnom rozsahu.

4. Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný, ktorý s uloženou povinnosťou nesúhlasil a žiadal rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť. Namietal nesprávne zistenie súdu prvej inštancie o jeho vedomosti o používaní predmetného vozidla, keď podľa neho bolo z trestného konania, vedeného pre nedovolené užívanie predmetného vozidla, jednoznačné, že o užívaní predmetného vozidla vedomosť nemal. Rovnako podľa žalovaného vyplýva jeho nevedomosť o používaní predmetného vozidla aj z konania vedeného pred OS Galanta pod sp. zn. 5T/42/2022, v ktorom sa riešila aj odvolacím súdom otázka prepadnutia veci (predmetného vozidla) a bolo podľa žalovaného jednoznačne konštatované, že predmetné vozidlo neprenechal osobe I. J. so svojím dovoľením, ale naopak, nemal o tom žiadnu vedomosť. Túto vedomosť žalovaný nemal, preto sa podľa neho nijako nepričinil na škodnej udalosti.

5. Žalovaný sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že kľúče od predmetného vozidla ponechal K. L., avšak v tom čase bolo vozidlo poistené s platnou EK a STK. Na iné použitie ako na prevoz predmetného vozidla pred bydlisko súhlas žalovaný nedal a iné použitie nedovolil. Žalovaný poukázal na to, že v trestnom konaní proti I. J. žiadal o oboznámenie, čo sa stalo s jeho vozidlom, no dodnes nevie, kde sa vozidlo nachádza. Len pri podaní trestného oznámenia za nedovolené používanie predmetného vozidla videl jeho fotografie, z ktorých vyplýva, že vozidlo je celé rozbité. Žalovaný na základe toho zdôraznil, že je poškodeným, a nie škodcom, ako uzavrel súd prvej inštancie.

6. K podstatnej skutočnosti, že sa v uznesení vo veci ORPZ Galanta ČVS: ORP-322/1-VYS-GA-2023 konštatuje, že o používaní predmetného vozidla vedel, žalovaný uviedol, že sa jedná o chybu v písaní a vyšetrovateľ nedopatrením zamenil slovo „nevedel“ za slovo „vedel“. Na podporu tohto argumentu žalovaný uviedol, že pokiaľ by bola pravda, že o používaní predmetného vozidla vedel, bolo by nelogické, že podal trestné oznámenie pre nedovolené používanie vozidla. Podľa žalovaného došlo teda k ľudskému zlyhaniu pri písaní zápisnice, čo však príslušné orgány vôbec neriešili. V tejto súvislosti žalovaný žiadal, aby súd vykonal dôkaz vyžiadaním listín z OO PZ Galanta, pretože na jeho žiadosť uvedený orgán nereagoval. Tiež žiadal vykonať dôkazy výsluchom osôb spisujúcich zápisnicu a prítomných pri tomto úkone. Rovnako žiadal o výsluch I. J..

7. Žalovaný zdôraznil, že prijal maximálne opatrenia k predmetnému vozidlu, ktoré v tom čase z výkonu väzby mohol. Nesúhlasil tiež so záverom súdu prvej inštancie, že sa o náležité opatrenia nemal ani pokúsiť, keďže predmetné vozidlo bolo riadne poistené, poisťka zaplatená, STK a EK platná. Na K. L. sa maximálne spoliehal a veril jej. Vôbec nevie, ako sa predmetného vozidla zmocnil p. M. a následne p. J.. Žalovaný považoval za správny poukaz súdu prvej inštancie, že v čase obmedzenej slobody sa ťažko prijímajú opatrenia k zabezpečeniu vozidla a uviedol, že bol v tom čase stíhaný pre založenie a zosnovanie zločineckej skupiny, čo ho plne zamestnávalo a spôsobovalo trápenie, hoci bol nakoniec oslobodený. Záverom odvolania vyjadril pochybnosti o účelovosti žaloby, pretože vlastní dom a nemá žiadne dlhy. Naproti tomu I. J., ktorý škodu spôsobil, je zrejme nemajetný.

8. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne. Okrem iného uviedol, že žalovaný mohol predmetné vozidlo prostredníctvom splnomocnenca dočasne vyradiť z evidencie. Žalobcom tvrdenú chybu v písaní považoval žalovaný za neprípustnú novotu v odvolacom konaní a zjavne nedôvodnú obranu.

9. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387 CSP ako vecne správny.

10. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 430 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého namiesto prevádzateľa zodpovedá ten, kto použije dopravný prostriedok bez vedomia alebo proti vôli prevádzateľa. Prevádzateľ zodpovedá spoločne s ním, ak takéto použitie dopravného prostriedku svojou nedbalosťou umožnil. Práve druhá veta citovaného ustanovenia bola pre rozhodnutie v tejto veci

zásadná. Podľa nej je totiž prevádzkovateľ (v tomto prípade žalovaný) spoluzodpovedný za škodu, ak svojou nedbalosťou použitie vozidla umožnil. To aj vtedy, ak bolo vozidlo použité bez vedomia alebo proti vôli prevádzkovateľa (žalovaného). Hoci teda prevádzkovateľ, v tomto prípade žalovaný, o použití vozidla priamo I. J. nevedel a ten vozidlo použil proti vôli žalovaného, prichádzala do úvahy spoluzodpovednosť žalovaného v zmysle citovaného ust. § 430 OZ, ak na jeho strane bolo možné dovodiť, že svojou nedbalosťou použitie vozidla umožnil. Za takéto konanie (umožnenie použitia vozidla) považoval súd prvej inštancie skutočnosť, že žalovaný napriek vedomosti, že predmetné vozidlo je napriek jeho nesúhlasu a počas trvania obmedzenia osobnej slobody žalovaného požičiavané iným osobám, nevykonával žalovaný žiadne opatrenia, ktorými by uvedenému používaniu predmetného vozidla zabránil.

11. Žalovaný vo svojom odvolaní napáda skutkový záver súdu prvej inštancie, že mal mať vedomosť o tom, že K. L., ktorej predmetné vozidlo zveril pred obmedzením svojej slobody, toto vozidlo požičiava, resp. umožňuje jeho používanie tretím osobám. Uvedený skutkový záver súdu prvej inštancie však plne zodpovedá obsahu listín, ktoré sú súčasťou spisu vo veci ORPZ Galanta ČVS: ORP-322/1-VYS-GA-2023. To napokon žalovaný nenamieta. Tvrdí však, že sa jedná o zrejmu chybu v písaní, keď on mal pri výsluchu v danej veci jednoznačne uviesť, že o takomto používaní vozidla nevedel, a že pri spisovaní zápisnice o jeho výsluchu došlo k chybe v písaní spočívajúcej v zámene slova „nevedel“ za slovo „vedel“.

12. Uvedené tvrdenia, ako prostriedok procesnej obrany (§ 149 CSP), na svoju obranu prezentoval žalovaný v konaní prvýkrát v rámci odvolania. Pred súdom prvej inštancie sa k uvedenému konštatovaniu jeho vedomosti v spise ORPZ Galanta ČVS: ORP-322/1-VYS-GA-2023 vyjadriť nevedel, a to ani na otázku súdu. Ohľadom tejto obrany žalovaného je potrebné konštatovať, že predstavuje neprípustné novoty v odvolacom konaní, pretože bola prezentovaná až po rozhodnutí súdu prvej inštancie.

13. Podľa ust. § 366 CSP oproti triedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

14. Pretože žalovaným až v odvolaní tvrdená chyba v písaní, ku ktorej malo dôjsť v konaní ORPZ Galanta ČVS: ORP-322/1-VYS-GA-2023 nespĺňa ako nový prostriedok obrany žalovaného žiadnu z výnimiek uvedených v citovanom ustanovení CSP, jedná sa, a to vrátane dôkazných návrhov na preukázanie tohto tvrdenia, o neprípustnú novotu v odvolacom konaní a odvolací súd na túto obranu žalovaného z procesných dôvodov prihladať nemohol. Nad rámec uvedeného by však ani vecne táto obrana žalovaného nemohla obstáť, pretože z kontextu, v akom je vyjadrenie žalovaného zaznamenané, je zrejmé, že sa o chybu v písaní nejedná. Zámenou slova „nevedel“ za slovo „vedel“ by sa stratil širší význam súvisiacej vety, keď: „Na otázky vyšetrovateľa (žalovaný) uvádza, že s L. bol v intímnom vzťahu, preto jej po jeho zadržaní ponechal uvedené auto (predmetné vozidlo) a iné veci, no nedal jej súhlas na to, aby auto požičala inému. Napriek tomu vedel, že auto požičiava iným osobám.“

15. Zistenie súdu prvej inštancie, že žalovaný vedel o tom, že predmetné vozidlo je napriek jeho nesúhlasu používané inými osobami, bolo preto správnym skutkovým východiskom napadnutého rozhodnutia. Z toho potom súd prvej inštancie správne dovodil, že ak žalovaný vedel, že vozidlo je bez jeho súhlasu používané inými osobami a neurobil žiadne opatrenia proti tomu, tak svojou nebanalitou umožnil použitie vozidla. Aj odvolací súd vníma, že takéto opatrenia nie je jednoduché realizovať pri obmedzení osobnej slobody, no minimálne oznámenie o neoprávnenom použití motorového vozidla ešte predtým, než došlo k nehode, žalovaný urobiť mohol, keďže je zrejmé, že tak po nehode, tiež v čase obmedzenia jeho slobody, urobiť dokázal. To, že tak urobil až po nehode, však vôbec nevylučuje jeho vedomosť o používaní predmetného vozidla inými osobami pred nehodou, ako sa snaží žalovaný argumentovať v odvolaní. Hoci nevedel o použití priamo osobou I. J., o používaní predmetného vozidla inými, hoci nekonkrétnymi, osobami vedel, ako je uvedené vyššie.

16. Rovnako nie je dôvodná odvolacia námietka žalovaného, že v čase keď vozidlo prenechával K. L. (11/2020), toto bolo riadne poistené a malo platnú STK a EK, keďže k nehode došlo po viac ako roku v 12/2021 a platnosť poistenia predmetného vozidla aj v čase nehody v konaní preukázaná nebola. Z uvedených len táto skutočnosť by mohla mať vplyv na dôvodnosť nároku žalobcu. Prípadná platnosť EK a STK je na tento nárok, ako aj na zodpovednosť prevádzkovateľa vozidla podľa § 430 OZ bez vplyvu. Na zodpovednosť žalovaného, posudzovanú v tomto konaní, nemá žiaden vplyv to, že nemá vedomosť o ďalšom osude predmetného vozidla, a že jeho poškodením je sám poškodeným. Škoda, v ktorej má základ žaloba žalobcu v tomto konaní, je škodou spôsobenou prevádzkou predmetného vozidla na iných vozidlách, či veciach a na zodpovednosť za takto spôsobenú škodu nemá žiaden vplyv to, že súčasne došlo k poškodeniu predmetného vozidla.

17. Napokon odvolací súd nesúhlasí so žalovaným, že prijal maximálne opatrenia k predmetnému vozidlu, ktoré v tom čase z výkonu väzby mohol. Pokiaľ žalovaný spoliehal na K. L., ktorej zakázal používanie predmetného vozidla a súčasne vedel, že táto vozidlo poskytuje iným osobám, musel si byť žalovaný vedomý, že takéto spoliehanie sa je nedostatočné a mal sa pokúsiť zamedziť užívaniu vozidla iným spôsobom. Ako bolo uvedené, minimálne oznámením o neoprávnenom používaní vozidla. Na to, že K. L. nedodrжала pokyn žalovaného, však žalovaný nedbal až do času, keď s vozidlom bola spôsobená škoda. Na vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia nie je tiež spôsobilé zmeniť nič to, že žalovaný považuje priznanú náhradu voči nemu za vymožitelnú, na rozdiel od spoluzodpovedného I. J.. Danosť samotného práva na peňažné plnenie je nezávislá od toho, či je plnenie od povinného aj reálne vymožitelné.

18. Vzhľadom na uvedenú nedôvodnosť odvolacích námietok žalovaného odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil, a to vrátane výroku o trovách konania správne založeného na úspechu žalobcu vo veci.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že plne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov bude rozhodovať súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Strana má právo zvoliť si advokáta a má možnosť sa obrátiť na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).